

De letters maakten onder elkaar amok
de ellen hadden het met de essen aan de stok
de tee wilde niet achter de dee aan gaan
al zou het in het groene boekje staan

Twee oos wilden wèl naast elkaar
maar er paste er maar eentje daar
en het eentje wilde met een dee
maar daar bedoelen ze iets anders mee

Kortom, het was een geruzie tot en met
tot de laatste letter van het alfabet
er kordaat een punt achter heeft gezet.

An Cuijpers
Juni 2013

Zoals het door scholieren
opgesomde alfabet
ontkiemen de maiszaden
keurig in rijen
groene linten weven zich
tussen het losse zwarte stof
ontroering en vertedering
wellen in me op bij de
aanblik van jonge
frisgroene blaadjes
ontsproten uit de
humusrijke aarde
in het licht geworpen als
een nieuwboreling
uit zijn baarmoeder
om te gedijen tot
volwassenheid
waarna vertedering
plaats moet maken
voor harde realiteit

Terry van Lierop
Juni 2013

Willie

Bruin getinte huid
Grote donkere ogen
Gitzwart krullend haar
Vijf jaar nog maar

Beweegt voortdurend
Slaat zijn onrust uit
op zijn beste vriendjes
Denken en voelen door elkaar
Aandoenlijk joch, vijf jaar nog maar

Maar zijn grootste angst, zijn hel
op aarde overstijgt hij door
steeds een zorgzaam zacht-streng gebaar
van zij, die hem zien. Vijf jaar nog maar

Karin Vossen
April 2013

In het wilde woud

In het wilde woud
ligt een waterplas
ze is al eeuwenoud
toch is 't als ligt ze er pas

Een schitterde betovering
als in een spiegelglas
waarin een oude vrouw
zich graag verjongen wou

Maar de spiegel toonde geen mededogen
en zo zag ze zichzelf met oude ogen
geen sprookje maar realiteit
en ze aanvaardt die werkelijkheid

Die oude ogen drinken nog de schoonheid
van de vijver in het wilde woud
als je die schoonheid nog kunt genieten
wat geeft het dan al ben je oud?

An Cuijpers
April 2013

nostalgie
sepia portretten
geschiedenis in kartelrandjes
door de tijd vervaagd
familiealbum

Resi Faessen

April 2013

Waarom

Waarom is het toch
dat als je aan een roos denkt
je ook meteen op de doornen komt
en daarmee op het lijden
van de mens en het Passieverhaal

Waarom niet nagedacht over
de schoonheid van de kleuren
in de vaas die je huis sfeer geven
je leven veraangenamen

Waarom moet een roos persé
schaduw geven waarom moet
iets moois aanleiding geven
tot iets wat eigenlijk onaangenaam is

Kunnen we dan niet meer
genieten van iets eenvoudigs
van de simpele gelegenheden
van het bestaan van de dingen
die het leven draaglijk maken

Peter Masee
Maart 2013

Ik droom van...

lange luie zomerdagen
die mijn zorgen wegdragen

dansen in de wind
op zoek naar mijn verloren kind

weer als een jonge bruid
genieten van streling op mijn huid

mijn geest vullen met bloemengeur
en hartenklop vol zang en kleur

Maar bovenal droom ik van...

eindeloze tijd graaien
en onbekommerd pierewaaien

Annie Kessels
Februari 2013

Oud zeer

In gedachten ben ik vaak bij een graf
maar iets levends brengt mij er van af
De dochters komen thuis met hun vrind
mijn zusters dochter krijgt haar eerste kind
In de kruinen van de kerkhofbomen
ruist de wind zijn lentetonen
Dit is verdriet van lange duur
het maakt veel zoete dingen zuur

Het blijft voor mij altijd oud zeer
maar de seringen bloeien weer.

An Cuijpers
Februari 2013

Vreugde

Winter

Alles rondom is wit
Het laat zich niet temperen
door grauwe luchten
zwaar van bottenkoude nevel
Nee zelfs als de zon niet schijnt
blinken lokken fluisteren de wittinten

Dan vliegen met de lichtheid van blaadjes
de koolmeesjes pimpelmeesjes
roodborstjes mussen merels
mijn dag binnen
Ze schijnen zon
Hoe kan ik ooit nog somber zijn?

Springlevend zijn hun
warme lichaampjes
in de vrieskou
Luidruchtig kwetteren ze
tegen vetbollen en zaadjes
van hun bestaan

Ze kleuren ze trillen ze proeven de tuin
Hoe kan ik ooit nog somber zijn?

Karin Vossen
Februari 2013